

pension, de 3 Maaneders Løn, efter Time-lønnen, vilde Resultatet blive, at denne Art Tjenestemænds Enker kun vilde faa $\frac{3}{5}$ af disse 3 Maaneders Løn, hvorimod alle maanedslønnede vilde faa $\frac{5}{6}$. Det synes jeg er i højeste Grad uretfærdigt, og jeg mener, vi maa have det tydeliggjort i Loven saaledes, at det bliver Arbejdsfortjenesten, der bliver lagt til Grund, og ikke den Timeløn, der, som jeg for et Øjeblik siden nævnede, kun er Normen for, hvor meget de skal have udbetalt som Forskud paa deres Akkorder. Det er nødvendigt at lægge Akkorden til Grund for Beregningen af de 3 Maaneders Efterløn.

Men naar en saadan lille Ændring bliver foretaget i Lovforslaget, kan jeg, som sagt, paa mit Partis Vegne tilsiige Regeringen Støtte til Gennemførelse af Lovforslaget, og det gør jeg altsaa med Glæde. Jeg vil blot tillade mig at spørge den højtærede Finansminister, om han kunde være villig til at stille et Ændringsforslag som det af mig antydede mellem anden og tredie Behandling, for at Lovforslaget paa den Maade kunde blive tydeliggjort. For saa vidt den højtærede Finansminister ikke mener at kunne indlade sig derpaa, maa jeg bebude et Forslag om Sagens Henvisning til et Udvalg.

Ivar Berendsen: Under Fællesbetegnelsen „Efter-Indtægt“ er der i dette Lovforslag indbefattet meget forskellige Ting. De Indtægter, som den afdøde havde, og som her er slaaede sammen, dels fordi hans Enke og uforsørgede Børn i 3 Maaneder skal nyde godt af dem, og dels fordi Børnene efter Enkens Død i 3 Maaneder skal nyde godt af, hvad hun havde, hidrører ikke blot fra meget forskellige Kasser, men har ogsaa meget forskellig Oprindelse. Lønnen er et Vederlag for Tjenesteydelse, Pensionen er en Aarsrente à fonds perdus af tvangsvis tilbageholdt Løn; Enkepensionen er i alt Fald for en Del Udbyttet af den tvungen Forsørgelse, Erstatning for Ventepenge er opstaaet som en Statsersatning for Ophør af en Lønning; hvad „fast Understøttelse for Tjenestetid“ er, ved jeg ikke, men det vil jeg vel sagtens kunne faa at vide i Løbet af denne Sags videre Behandling. Fælles for alle disse Indtægter er i Virkeligheden kun een bestemt Ting, og det er, at de i de ni Tiendedele af Tilfældene daarligt kan undværes af de efterladte, netop paa det Tidspunkt, hvor de efter de nugældende Regler falder bort, og Afsavnet af Indtægten gør, at den svære Situation, hvori Familien regelmæssig hen-

sættes ved Tabet af Forsørgeren — rent bortset fra Følelsessiden —, bliver til en akut Vanskelighed, som enhver, blandt andet enhver Rigsdagsmand, har Syn for Sagn for ved de Henvendelser, vi modtager baade fra Enker og ubemidlede Døtre, hvem Situationen har ramt. For mit Vedkommende — men det er kun en personlig Anskuelse — vilde jeg finde, at den Tanke, som ligger til Grund for Lovforslaget, egentlig ikke blot maatte tilsiige, at det kom til at omfatte de uforsørgede Børn under 18 Aar, men ogsaa de Døtre, som ved at blive i deres Faders Hjem, naar det er en Enkemands Hjem, har bidraget til at holde hans Hjem sammen. Imidlertid, da Sagen jo er af en saa sympatisk Karakter, og da der er blevet udtalt saa megen Velvillie overfor den fra alle Sider, og da der er Villighed til at fremme den hurtigt, skal jeg ikke rejse denne Side af dette Spørgsmaal særligt. Paa mit Partis Vegne skal jeg indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget til Fremme.

Men det er ikke uden en bestemt Hensigt, jeg har indledet med at gøre opmærksom paa denne yderst forskellige Oprindelse, de Indtægter har, som de efterladte skal nyde, det hænger nemlig sammen med, at jeg ønsker at siige, at ved at tilsiige de efterladte en 3 Maaneders Nydelse af den Indtægt, som Forsørgeren havde, binder Rigsdagen sig ikke til at bibeholde selve Indtægten. Det vil erindres, at vi for nogle Aar siden debatterede Spørgsmaalet om Nedsættelse af en Kommission til Drøftelse af alle Tjenestemænds Pensionsforhold. Det blev ved Drøftelsen, idet Kommissionen ikke blev til noget, men ved den Lejlighed blev der ogsaa ført en kort Debat — det maatte nødvendigvis blive en kort Debat, da Spørgsmaalet blev rejst helt uformodet — om, hvorvidt det overhovedet er den rette Form for Lønning at give Tjenestemændene en Del af Lønnen som Pension og atter Tjenestemændenes efterladte en Del som Enkepension. Jeg lægger ikke Skjul paa, at jeg hører til dem, der mener, at Tjenestemændene i det almindelige Borgersamfund er bedst tjente med at komme ind under de almindelige borgerlige Forhold, og at en Del af Lønnen ikke bør tilbageholdes for senere at blive til Pension og yderligere en anden Del tilbageholdes for senere at blive til Enkepension. Jeg lægger ikke Skjul paa, at man, naar vi en Gang skal til en Debat om hele det store Forsørgelsesspørgsmaal, vil finde mig paa den Side, der mener, at Tjenestemændene skal stilles lige-